

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în cauza penală privind-o pe

Traciuc Ana xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.11.2017 - 21.12.2018;

Instanța de apel: 07.02.2019 - 17.04.2019;

Instanța de recurs: 07.08.2019 - 16.10.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 decembrie 2019, Traciuc Ana a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 183 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal, pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Bascova Galina, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului cauzat să se expună instanța în ordine civilă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Traciuc Ana fiind angajată a SA „Combinatul de pâine din Bălți” și numită conform ordinului nr. xxxx, din 01.11.2012 în funcție de șef de schimb, brigada 2, fiindu-i atribuită conform ordinului nr. xxxx din 09.01.2014, pct.9, funcția de persoană responsabilă de organizarea respectării cerinței tehnicii securității muncii, a încălcat cerințele cap.II „Obligațiunile funcționale” alin. 13 din instrucțiunea privind obligațiunile funcționale pentru șeful de schimb, elaborată și aprobată de SA „Combinatul de pâine din Bălți”, nu a respectat cerințele pct.67,68,70 din Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.95, din 05.02.2009, prin care a adus-o pe Bascova Galina la efectuarea lucrărilor

mașina de fărâmițat „КДУ-2,0-1 Украина”, fără a fi efectuată instruirea periodică a ei, pentru a fi actualizate cunoștințele în domeniul securității și sănătății în muncă.

Ca rezultat, la 12.02.2014, angajata SA „Combinatul de pâine Bălți”, Bascova Galina, aproximativ la ora 13.40, primind sarcina de efectuare a pâinii uscate la mașina de fărâmițat „КДУ-2,0-1 Украина”, a pus în funcțiune mașina, luând din container pâinea uscată pe care o pune pe transportatorul mașinii urnând fărâmițarea. La finisarea procesului Bascova Galina, observând că cantitatea de pâine fărâmițată este mai mult decât cantitatea de pâine până la fărâmițare, a introdus mâna dreaptă la gura de scurgere pentru a o curăța, astfel paletele de descărcare fiind în mișcare după inerție i-au prins mâna dreaptă, cauzându-i ultimei conform raportului de examinare medico-legală nr. 109 D, din 27.03.2014 traumatism a mâinii drepte: amputația incompletă a degetului 2, mâna dreaptă; fractura deschisă a oaselor metacarpiene 2-3-4 cu lezarea tendoanelor extenzori deget 2-3 și tracție a nervilor digitali nervilor 1-3 pe partea radială; plăgi deschise multiple pumnului și mâinii, care au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile) și se califică la vătămări corporale medii.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost contestată cu apel de avocatul Janu Anatolie în numele inculpatei, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În apelul său avocatul a indicat că:

- instanța nu a apreciat just probele pe cauza dată, care sunt suficiente, pertinente și coroborează între ele și care confirmă că inculpata Traciuc Ana nu a săvârșit infracțiunea ce i se incriminează, deoarece nu sunt premise în acest sens;

- instanța de judecată face niște constatări ilegale în partea descriptivă a sentinței, inclusiv luând rolul acuzatorului de stat, în loc să aprecieze și să contraargumenteze probele administrate la cauza penală în coraport cu dovedirea sau nedovedirea vinei inculpatei;

- nici unul din martorii acuzării nu au relatat instanței precum că Ana Traciuc ar fi identificată ca persoană vinovată în producerea accidentului ce a avut loc cu Bascova Galina.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019 a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul a reținut că, judecând cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesual-penale și normele penale, a verificat complet, toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt, de drept și just a tras concluzia că inculpata a fost recunoscută culpabilă de comiterea infracțiunii imputate, cu încetarea procesului penal, pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond și cea de apel inculpata Traciuc Ana nu a recunoscut fapta săvârșită, însă probele administrate pe caz, ce se

conțin în rechizitoriul din dosarul penal și care au fost cercetate în ședința de judecată, ulterior reflectate în partea descriptivă a sentinței demonstrează contrariul.

Instanța a menționat că, prima instanță just a încetat procesul penal de învinuire a lui Traciuc Ana în comiterea infracțiunii prevăzute de art.183 alin.(1) Cod penal pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, or, din materialele cauzei rezultă, că inculpata a comis infracțiunea la 12.02.2014, fapt ce rezultă din rechizitoriu și fapta constatată de instanța de fond, susținută de probe, iar potrivit art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal, *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave* (art. 183 alin. 1 CP).

Versiunile și argumentele prezentate de inculpată și apărătorul acestuia este o evidentă formă de sustragere de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită, or, s-a stabilit cert și fără careva dubii, că faptele expuse în învinuire își regăsesc în probele administrate și cercetate în ședința de judecată, suplimentar în instanța de apel.

Argumentul, că Traciuc Ana n-a fost instruită se combate prin materialele cauzei, și anume, potrivit extrasului din procesul-verbal nr.9 din 26.04.2013, Traciuc Ana a fost inclusă în lista persoanelor autorizate care au trecut cursurile în domeniul securității și sănătății în muncă și relațiile de muncă. Materialele cauzei conțin probe, că Traciuc Ana în calitatea sa de șef de schimb n-a instruit subalternii săi în domeniul securității muncii, făcându-se referire la ordinele întreprinderii instrucțiunile, regulile, fișa de instruire a lui Bascova Galina, raportul de expertiză grafologică.

Este greșită concluzia apărării, că martorii acuzării n-au relatat nimic în susținerea vinovăției, or, atât partea vătămată, cât și martorii au confirmat circumstanțele faptei, precum și datele referitor la instructaj. Mai mult ca atât, inspectorul de muncă a dat declarații referitor la controlul efectuat și concluziile sale, din care rezultă că responsabil era Traciuc Ana.

În speța dată nu este nici un temei de a pronunța o sentință de achitare, or, probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel confirmă cert și fără careva dubii rezonabile că Traciuc Ana a comis infracțiunea prevăzută la art. 183 alin.(1) Cod penal, dar în legătură cu expirarea termenului de prescripție a fost încetat procesul.

5. Împotriva hotărârii menționate avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, în care a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele cauzei, care dovedesc cu certitudine nevinovăția inculpatei.

5.1. Asupra recursului a depus referință procurorul, pledând întru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat se constată că recurentul invocă drept temei de drept art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și motivarea soluției este expusă neclar.*

Colegiul constată că temeiul invocat pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Astfel, instanța de recurs reiterează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în speță. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect de a menține soluția instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că, instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de avocat, cu menținerea sentinței de încetare.

Decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală,

cercetând sub toate aspectele probele administrate și invocate la pct.4.1 a prezentei decizii, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În speță, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește prin probele acumulate și că nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții, or, instanța de apel a audiat pe viu inculpata și martorii și a cercetat și verificat probatoriul administrat la caz.

Așadar, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multi-aspectual în textul sentinței și deciziei, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, corect instanța de apel ajungând la concluzia de a menține sentința primei instanțe.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal reține că motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de avocat, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză și prin urmare, soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în cauza penală privind-o pe *Traciuc Ana*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 13 noiembrie 2019.

Președinte

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun